

§ 4.

Det forbeholdes Indenrigsministeren til enhver Tid at lade Bankens Virksomhed undersøge i alle dens Enkeltheder, ligesom han er berettiget til, om dertil findes Anledning, at ansætte en fast Kommissarius ved Hypothekbanken. De ved denne Kontrol forarsagede Omkostninger afholdes af Banken.

§ 5.

Skulde Bankens Bestyrelse efter Indenrigsministerens Skøn væsentlig forringe den Hypothek- og Kommuneobligationerne tilkommende Sikkerhed, og har den ikke inden Udløbet af en den forelagt Frist foranstaltet det Fornødne til Manglens Afhjælpning, skal Indenrigsministeren være berettiget til at standse Bankens Virksomhed som Hypothekbank og træffe saadanne Foranstaltninger, som maatte anses fornødne for at sikre Hypothekobligationernes eller Kommuneobligationernes Gier. Fyldestgjørelse af deres Krav.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Idet Ministeriet i Henhold til Lov om Kreditforeninger af 19de Febr. 1861 § 3 forelægger nærværende Lovforslag, sigtende til at meddele „den danffe Landmandsbank, Hypothek- og Bexelbank i Kjøbenhavn“ forffjellige og navnlig de i Lov af 20de Juni 1850 § 2 anførte Begunstigelser under visse i Forslaget nærmere angivne Betingelser, skal man angaaende den Virksomhed, som det nævnte Bankinstitut har stillet sig til Formaal, forsaavidt denne er af Betydning med Hensyn til nærværende Lovforslag, meddele nogle Oplysninger, saaledes som disse fremgaae af de Ministeriet forelagte Statuter og de fra Bankraadet modtagne nærmere Meddelelser.

Det nævnte Institut har gjort det til sin specielle Opgave at aabne Landeieendomsbesiddere Udgang til i en videre Udstrækning at nyde Godt af de Fordele, som et velindrettet Bankvæsen forflaffer, men som hidtil kun i et ringe Omfang ere komne Landmændene til Gode, idet de her i Landet for Tiden bestaaende større og mindre Bankinstitutter navnlig vifle i de Handlendes og Industri-drivendes Interesse, og Bankens Dprettere ere i saa Henseende gaage ud fra, at Landbruget mere og mere antager Karakteren af en industriel Virksomhed og som Følge heraf stadig gjør Forbring paa større og større Driftskapital, og at det derfor, saafremt det saakaldte intensive Agerbrug skal kunne trænge igennem hos os og vort Agerbrug i det Hele

skal bltve istand til at holde Skridt med Agerbruget i de os nærmest staaende kornproducerende Lande, er en Nødvendighed, at den Kredit, der ydes gennem Bankerne, ogsaa bliver Landmændene til Deel. Naagt denne Trængsel vel for en meget væsentlig Deel er afhjulpen ved de forffjellige heri Landet bestaaende Kreditforeninger, antages det dog, at et Bankinstitut som det her omhandlede, hvis Formaal i flere Retninger adskiller sig fra hine, vil kunne stifte megen Gavn som et Supplement til disse. Medens saaledes Kreditforeningerne ikkun befatte sig med at give uopffigelige Laan og paa sekundaire Prioriteter ikkun udlaae deres Midler efter offentlig eller ialfald for lang Tid uopffigelige Kapitaler, er det Landmandsbankens Agt at tilstaae Laan uden at binde sig til disse Regler. Istedetfor at Laanene, som Tilfaeldet er for Kreditforeningernes Vedkommende, udbetales i disses Obligationer, vil Landmandsbanken, saafremt dette ønskes af Laansøgerne, udbetale Laanene kontant, hvilket antages ofte at ville blive foretrukket af disse paa Grund af Bankstikigheden ved found at beregne saadanne Obligationers Pris til en vis Tid, navnlig naar en ny Serie skal aabnes. Endelig adskiller Landmandsbankens Organisation sig væsentlig fra Kreditforeningernes derved, at Bankens Debitorer ikke saaledes som Kreditforeningernes Interessenter skulle overtage noget soldartst Ansvar, idet den Sikkerhed, som for Foreninger